

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **K.M.D., spol. s r.o.**, IČO 64827542
sídlem Jungmannova 319, 506 01 Jičín
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Pražanovou
sídlem V Dolině 1516/1a, 101 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2016, č. j. 47685/16/5100-41453-711400,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2016, č. j. 47685/16/5100-41453-711400, a zajišťovací příkazy Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj ze dne 30. 3. 2015, č. j. 575988/15/2707-00540-602015, č. j. 576297/15/2707-00540-602015, č. j. 576829/15/2707-00540-602015, č. j. 577071/15/2707-00540-602015 a č. j. 577536/15/2707-00540-602015, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 7 114 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku do rukou jeho zástupkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj (dále též pouze „správce daně“) vydal podle § 167 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), ve spojení s § 103 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“), dne 30. 3. 2015 zajišťovací příkazy pod č. j. 575988/15/2707-00540-602015, č. j. 576297/15/2707-00540-602015, č. j. 576829/15/2707-00540-602015, č. j. 577071/15/2707-00540-602015 a č. j. 577536/15/2707-00540-602015. Těmito příkazy uložil žalobci, aby zajistil úhradu dosud nestanovené daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období leden až květen 2014 v souhrnné výši 4 023 093 Kč složením jistoty na depozitní účet správce daně.
2. Žalobce podal proti zmíněným zajišťovacím příkazům odvolání. Žalovaný tato odvolání nejprve zamítl rozhodnutím ze dne 19. 6. 2015, č. j. 19817/15/5100-41453-711484, Krajský soud v Hradci Králové však rozsudkem ze dne 31. 8. 2016, č. j. 31 Af 54/2015 – 39, uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný poté zamítl odvolání proti zajišťovacím příkazům v záhlaví specifikovaným rozhodnutím, které je předmětem přezkumu v nynějším řízení. Pouze pro úplnost lze dodat, že Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 9. 2. 2017, č. j. 1 Afs 275/2016 – 22, zamítl kasační stížnost podanou žalovaným proti rozsudku krajského soudu č. j. 31 Af 54/2015 – 39.

II. Shrnutí žaloby, vyjádření žalovaného a repliky žalobce

3. Žalobce v žalobě ze dne 30. 12. 2016 uplatnil námitky, kterými zpochybnil závěry finančních orgánů o existenci odůvodněné obavy, že mu bude v budoucnu stanovena DPH ve shora uvedené výši a že v době její vymahatelnosti bude tato daň nedobytná nebo bude její vybrání spojeno se značnými obtížemi.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žalobce uplatnil v žalobě obdobné námitky jako v odvolacím řízení. Podle žalovaného v daném případě nelze mít pochyb o existenci odůvodněných obav ve smyslu § 167 odst. 1 daňového řádu.
5. V replice ze dne 30. 3. 2017 žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2016, č. j. 2 Afs 239/2015 – 66. Konstatoval, že dle právního názoru vysloveného v uvedeném rozsudku nebyl žalovaný poté, co krajský soud zrušil jeho prvního rozhodnutí vydané v této věci, oprávněn opětovně zamítnout odvolání proti zajišťovacím příkazům. Lhůta pro vydání takového rozhodnutí nenávratně uplynula a zajišťovací příkazy se v důsledku toho staly neúčinnými. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud zrušil jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak jemu předcházející zajišťovací příkazy.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). O věci samé rozhodl, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., bez nařízení jednání. Žalobu shledal důvodnou.

7. Podle § 167 odst. 1 daňového řádu „[j]e-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz.“ Podle § 168 odst. 1 téhož zákona platí, že „[p]okud není vydáno rozhodnutí o odvolání proti zajišťovacímu příkazu do 30 dnů ode dne, kdy bylo podáno, zajišťovací příkaz se stává neúčinným (...)“.
8. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 Afs 239/2015 – 66 ke lhůtě stanovené v § 168 odst. 1 daňového řádu uvedl, že se jedná o lhůtu propadnou, která „*má motivovat správce daně k urychlenému posouzení důvodnosti podaného odvolání s tím, že nečinnost vyvolá bez dalšího okamžitý efekt v podobě neúčinnosti zajišťovacího příkazu. V případě, že odvolací orgán lhůtu pro rozhodnutí dodrží a o odvolání včas rozhodne, je účel § 168 odst. 1 daňového řádu naplněn. Správní soud poté na základě žalobních bodů posoudí zákonnost rozhodnutí o zajištění, a pokud shledá, že zákonné podmínky pro zajištění daně nebyly dodrženy, je třeba, aby zrušil jak napadené rozhodnutí, tak i rozhodnutí prvostupňové (zajišťovací příkaz). Takový procesní postup vystihuje specifickou podstatu institutu zajištění daně jakožto rozhodnutí předstižného a akčního, avšak velmi razantního, kde se rychlost vydání pojí s efektivitou. Není totiž možné akceptovat, aby správce daně měl po (minimálně) několika měsících soudního přezkumu možnost např. doplnit dalšími údaji původně nepřezkoumatelné rozhodnutí, a tím je (zpětně) konvalidovat. Takový výklad by umožnil daňové správě paušální vydávání rychlých zajišťovacích příkazů třeba i zcela bez odůvodnění, které by pouze stačilo v odvolacím řízení včas potvrdit. Takto by bylo dosaženo vždy a za všech skutkových okolností např. zajištění majetku každého daňového subjektu, kterému ještě ani nebyla stanovena daň, a to minimálně do doby jejího stanovení, avšak bez jakékoli reálné šance dosáhnout v co nejkratší době zrušení či omezení zajištění, bylo-li nezákonné.* Rozhodování žalovaného o odvolání proti zajišťovacímu příkazu tedy představuje rozhodování „na jeden pokus“.
9. V nyní posuzované věci žalovaný „vyčerpal“ svůj „jeden pokus“ rozhodnutím ze dne 19. 6. 2015. Jestliže toto jeho rozhodnutí neobstálo v soudním přezkumu, pak už neměl možnost napravit svá pochybení a opětovně rozhodnout o zamítnutí odvolání. Pokud tak přesto učinil, dopustil se podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a jeho nově vydané rozhodnutí (tj. rozhodnutí ze dne 27. 10. 2016) musí být zrušeno již jen z tohoto důvodu.
10. Krajský soud si je vědom toho, že rozsudkem č. j. 31 Af 54/2015 – 39 zrušil toliko rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2015, přičemž z právního názoru, který v daném rozsudku vyslovil, plynulo, že žalovaný měl předmětné zajišťovací příkazy opětovně přezkoumat. Následně však Nejvyšší správní soud dospěl ve své judikatuře k výše citovanému závěru, který takový opakovaný přezkum zajišťovacích příkazů vylučuje. Krajský soud je pak povinen při svém nynějším rozhodování v dané věci tento závěr respektovat (k temporálním účinkům změn či zpřesnění soudní judikatury viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 86).
11. Krajský soud podotýká, že žalobce uplatnil žalobní námitku, podle níž žalovaný nebyl oprávněn opětovně zamítnout odvolání proti zajišťovacím příkazům, teprve v replice ze dne 30. 3. 2017, tedy po uplynutí lhůty pro rozšíření žaloby o další žalobní body stanovené v § 71 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud se přesto danou otázkou zabýval, neboť se jedná o vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i z moci úřední.

12. Za stávající situace krajský soud naopak považoval za nadbytečné blíže se zabývat námitkami, které žalobce uplatnil v žalobě ze dne 30. 12. 2016.

IV. Závěr a náklady řízení

13. Krajský soud z výše uvedených důvodů zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. S ohledem na právní názor vyslovený ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 239/2015 – 66 krajský soud zároveň rozhodl o zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (zajišťovacích příkazů). Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 1, 3, 4 a 5 s. ř. s.).
14. O nákladech řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci měl úspěch žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v zaplaceném soudním poplatku za žalobu proti rozhodnutí žalovaného ve výši 3 000 Kč a v nákladech právní služby poskytnuté advokátkou žalobce za 1 úkon ve výši 3 100 Kč, včetně paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a g) a § 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Úkonem právní služby, za který krajský soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení, je sepsání žaloby. Za přípravu a převzetí zastoupení přiznal žalobci náhradu již v řízení vedeném pod sp. zn. 31 Af 54/2015, v němž žalobce zastupovala stejná advokátka, jako v nyní posuzované věci. Protože zástupkyně žalobce je plátkyní DPH, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je tato zástupkyně povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona o DPH (tj. o 714 Kč). Celkem je tedy žalovaný povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 7 114 Kč. Krajský soud uložil takto vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupkyně žalobce do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 14. února 2018

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu